बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्

या तं ऊतिरवमा या परमा या मध्यमेन्द्रं शुष्मिन्नस्ति। ताभिरू षु वृत्रहत्येऽवीर्न एभिश्च वाजैर्मुहान्नं उग्र॥ ६.०२५.०१

शुष्मिन्- बिलन्। इन्द्र- परमैश्वर्यसम्पन्न। या। ते- तव। ऊतिः- रक्षा। अवमा- अधमा। या। परमा- उत्तमा। या। मध्यमा। अस्ति- भवति। ताभिः। वृत्रहृत्ये- आवरणनाशने निमित्ते सित। नः- अस्मान्। अवीः- रक्ष। उग्र- तीक्ष्ण। महान्- महात्मा सन्। नः- अस्मान्। एभिः- एतैः। वाजैः- अन्नैः। च। सङ्गमय॥१॥

आिमः स्पृधौ मिथतीररिषण्यन्निमत्रंस्य व्यथया मृन्युमिन्द्र। आभिर्विश्वौ अभियुजो विषूचीरायीय विशोऽवै तारीर्दासीः॥ ६.०२५.०२

आभिः- एताभिः स्तुतिभिः। अरिष्यन्- अहिंसन्। मिथतीः- हिंसाकरान्। स्पृधः- स्पर्धमानान्। व्यथय- नाशय। इन्द्र। अमित्रस्य- शत्रोः। मन्युम्- क्रोधम्। व्यथय। आभिः- एताभिः स्तुतिभिः। विश्वाः- सर्वाः। अभियुजः- अभियोक्रीः। विषूचीः- सर्वतो गताः। दासीः- उपक्षपियत्रीः। विशः- प्रजाः। आर्याय- आर्यशीलाय। अव तारीः- नाशय॥२॥

इन्द्रं जामयं उत येऽजामयोऽर्वाचीनासौ वनुषो युयुज्रे।

त्वमेषां विथुरा शर्वांसि जहि वृष्ण्यानि कृणुही पराचः॥ ६.०२५.०३

इन्द्र- ईश्चनाधिदैवत । जामयः- बान्धवाः । उत- अपि च । ये । अजामयः- अबान्धवाः । वनुषः-हिंसन्तः शत्रवः । अर्वाचीनासः- अस्मदिभमुखाः । युयुन्ने- उद्युक्ता भवन्ति । एषाम्- तेषाम् । त्वम् । विथुरा- हीनानि । वृष्ण्यानि- पौरुषाणि । शवांसि- बलानि । जिह- नाशय । तान् । पराचः-पराङ्मुखान् । कृणुहि- कुरु ॥३॥

शूरों वा शूरं वनते शरीरैस्तनूरुचा तर्रुषे यत्कृण्वैते।

तोके वा गोषु तनेये यदप्सु वि कन्दंसी उर्वरासु बवैते॥ ६.०२५.०४

यत्- यदा। तोके तनये वा- पुत्रपौत्रविषये वा। गोषु- धेनुषु वा। अप्सु- उदकेषु वा। उर्वरासु-सस्याढ्यभूमिविषये वा। क्रन्दसी- आक्रोशन्तौ। ब्रवैते- विवादं कुर्वतः। यत्- यदा। तनूरुचा-तेजस्विनौ। तरुषि- युद्धे। कृण्वैते- सङ्घर्षं कुरुतः। तदा। शूरो वा अशूरो वेति शेषः। शूरम्। शरीरैः- स्वदेहैः। वनते- हिंसिति। तदा त्वत्साहाय्यमपेक्षितम्॥४॥

निहि त्वा शूरो न तुरो न धृष्णुर्न त्वा योधो मन्यमानो युयोधी

इन्द्र निकेष्ट्वा प्रत्येस्त्येषां विश्वां जातान्यभ्यंसि तानि॥ ६.०२५.०५

त्वा- त्वाम् । शूरः- समर्थों वा । तुरः- हिंसको वा । धृष्णुः- धर्षको वा । मन्यमानः- अभिमानी । योधः- योद्धा वा । न । युयोध । इन्द्र । त्वा- ते । प्रति- प्रतिनिधिः । एषाम्- एतेषु । निकः- कोपि नास्ति । विश्वा- सर्वाणि । जातानि । तानि । अभ्यसि- अभिभवसि ॥५॥

स पत्यत उभयोर्नृम्णम्योर्यदी वेधसः समिथे हर्वन्ते।

वृत्रे वा महो नृवति क्षये वा व्यचस्वन्ता यदि वितन्तसैते॥ ६.०२५.०६

महः- महित । वृत्रे- निरोधिनिमित्ते वा । नृवित- मनुष्ययुक्ते । क्षये- गृहे निमित्ते वा । व्यचस्वन्ता- व्याप्नुवन्तो । यिद्- यो । विततसेते- परस्परमुपक्षयं कुरुतः । तसेरुपक्षयकर्मणो विपूर्वात् विततसेते इति भवित । यिद्- यस्य जनस्य । सिमथे- यज्ञे । वेधसः- विधायका मेधाविनः । हवन्ते- इन्द्रमाह्वयन्ति । सः । अयोः- अनयोः । उभयोर्मध्ये । नृम्णम्- वीर्यम् । पत्यते- ईष्टे ॥६ ॥

अर्ध स्मा ते चर्षणयो यदेजानिन्द्रं त्रातोत भेवा वरूता। अस्माकांसो ये नृतमासो अर्थ इन्द्रं सूरयो दिधरे पुरो नेः॥ ६.०२५.०७ अस्माकासः- अस्मदीयाः। ये। नृतमासः- नेतारः। अर्यः- आर्यशीलाः। इन्द्र। सूरयः-मेधाविनः। नः- अस्मान्। पुरः। दिधरे- धृतवन्तः। ते चर्षणयः- त्वदीयाः। यत्- यदा। एजान्-कम्पयेयुः। तदा। तेषाम्। वरूता- सम्भक्ता। उत- अपि च। त्राता- रक्षकः। भव॥७॥

अनुं ते दायि मह इन्द्रियायं सुत्रा ते विश्वमनुं वृत्रहत्ये। अनुं क्षुत्रमनु सहौं यजुत्रेन्द्रं देवेभिरनुं ते नृषह्ये॥ ६.०२५.०८

महः- महते। इन्द्रियाय- ईशनाय। सत्रा- सत्यम्। विश्वम्- सर्वम्। वृत्रहत्ये- आवरणनाशने निमित्ते। ते- तुभ्यम्। अनु दायि- अनुदीयते। यजत्र- पूज्य। इन्द्र। नृषद्ये- युद्धे। देवेभिः- देवैः। क्षत्रम्- वीर्यम्। अनुदीयते। सहः- शक्तिरनुदीयते॥८॥

प्वा नः स्पृधः समजा समित्स्वन्द्रं रार्निय मिथतीरदेवीः।

विद्याम् वस्तोरवसा गृणन्तौ भरद्वाजा उत ते इन्द्र नूनम्॥ ६.०२५.०९

एव- एवम्। नः- अस्मान्। स्पृधः- स्पर्धमानान् प्रेरय। समत्सु- युद्धेषु। समज- प्रेरय। इन्द्र। मिथतीः- हिंसतः। अदेवीः- अन्धकारान्। ररन्धि- क्लेशय। नूनम्- निश्चयेन। इन्द्र। अवसा- प्रीत्या। गृणन्तः- स्तुवन्तः। भरद्वाजाः- दत्तहविष्काः। ते- तव। वस्तोः- निवासम्। विद्याम- लभेमिहि ॥९॥